

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 804

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 octombrie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 476 din 30 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 ¹ alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	2–4	1.203. — Ordin al ministrului transporturilor pentru publicarea acceptării amendamentelor la anexa la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave — amendamente la anexele I, II, IV și V la MARPOL (pentru a conferi caracter obligatoriu prevederilor referitoare la mediu din Codul polar), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.265(68) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 15 mai 2015	16–20
Decizia nr. 477 din 30 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) sub aspectul sintagmei „la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice” din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	5–7	1.207. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 3 unități administrativ-teritoriale din județul Bacău	21–24
Decizia nr. 503 din 5 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală	7–10	1.208. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Olt	25–29
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.185. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Neamț	11–15	1.215. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Măgești, din județul Bihor	30–31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 476**

din 30 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Valer Dorneanu	— președinte
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea „GB INDCO” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 563/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII — a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 901 D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând că asupra textului de lege criticat Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015 și Decizia nr. 93 din 25 februarie 2016, în acest ultim caz excepția fiind ridicată de același autor ca și în prezenta cauză. Se solicită păstrarea jurisprudenței Curții și respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 1.415 din 9 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 563/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII — a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**. Excepția a fost ridicată de Societatea „GB INDCO” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unei decizii emise de Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, decizie prin care s-a respins ca inadmisibilă contestația

formulată de autor pentru nedeplinirea garanției de bună conduită.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că accesul, formularea și exercitarea căilor de atac în sistemul achizițiilor publice reprezintă un aspect al accesului liber la justiție, drept fundamental protejat de art. 21 din Constituție. Prin instituirea obligativității constituirii unei garanții de bună conduită drept condiție de admisibilitate a exercitării căii de atac a contestației adresate Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor sau direct instanței de judecată legiuitorul a reglementat o limită a accesului liber la justiție, aspect care se constituie într-o veritabilă intervenție a statului în configurarea și structurarea acestui drept fundamental. Procedura contestației, reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, este o jurisdicție specială administrativă, care trebuie să fie „facultativă și gratuită” conform art. 21 alin. (4) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 701 din 27 noiembrie 2014). Obligația constituirii garanției există și în cazul în care participantul la o procedură de achiziție publică se adresează direct instanței de judecată. Așadar, indiferent de calea urmată pentru a ataca un act al unei autorități contractante considerat abuziv (contestația la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sau contestația la instanța de judecată), participantul la o procedură de achiziție publică este supus aceleiași obligații de constituire a unei „garanții de bună conduită”. Scopul urmărit de legiuitor prin adoptarea măsurii criticate este însă unul nelegitim. Deși, în mod declarativ, are în vedere fluidizarea procedurii de achiziție, în mod real asigură prezervarea sistemului de achiziții publice așa cum este el configurat (nu prin prevederile legale existente, ci prin practica autorităților contractante). Prin adoptarea Directivei nr. 89/665/CEE Consiliul a relevat drept un principal motiv în adoptarea acestei reglementări comunitare forța regeneratoare și reformatoare a exercitării căilor de atac din sistemul achizițiilor publice.

6. Așadar, scopul legitim al instituirii căilor de atac împotriva actelor autorităților contractante este acela de a feri sistemul de abuzurile acestor autorități. În acest context, autorul excepției de neconstituționalitate susține că măsura introducerii garanției de bună conduită este redundantă și excesivă, existând deja reglementări care să asigure același scop, și, de asemenea, autorul arată că termenele prevăzute de lege pentru derularea căilor de atac din sistemul achizițiilor publice sunt scurte și asigură celeritatea impusă de natura procedurilor de achiziție publică.

7. În ceea ce privește pretensele pagube pe care le-ar suferi autoritățile contractante și statul în ansamblul său, ca urmare a promovării abuzive a căilor de atac din sistemul achizițiilor

publice, autorul arată că acestea pot fi sancționate și recuperate prin procedurile de drept comun. De altfel, chiar legea specială în materia achizițiilor publice are deja prevederi menite să descurajeze utilizarea abuzivă a căilor de atac și să asigure despăgubirea rapidă a autorității contractante prejudiciate, respectiv art. 43¹ cu privire la garanția de participare din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006. În practică, însă, pretinsele părți prejudiciate nu au utilizat aceste mijloace existente în legislație pentru a descuraja fenomenul și pentru a obține despăgubirile cuvenite pentru prejudiciul pretins. Față de acestea, autorul excepției consideră că legiuitorul a adoptat o măsură care nu este necesară, inutilă din perspectiva legislației deja existente, cu scopul de a restricționa accesul agenților economici la căile de atac, neexistând un raport rezonabil de proporționalitate între cerințele de interes general, referitoare la buna administrare a sistemului de achiziții publice, și protecția drepturilor fundamentale ale participantului la acest sistem, consacrându-se un dezechilibru între cele două interese concurente.

8. Condiționarea exercitării căii de atac de constituirea, la dispoziția autorității contractante, a unei garanții de bună conduită, drept condiție de admisibilitate a accesului la justiție, impune condiții excesive pentru exercitarea căii de atac, respectiv cheltuieli ocazionate de plata taxei judiciare de timbru, fără a fi însă reglementat un mecanism de natură a acorda ajutor public judiciar pentru agenții economici care doresc utilizarea căilor de atac și se află în imposibilitate de a-și finanța aceste obligații procesuale. În acest context, menționează Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului în ceea ce privește ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice. De asemenea, expune aspecte referitoare la situația concretă a societății și susține că, deși, teoretic, statul permite accesul liber la justiție, practic persoana participantă la o procedură de achiziție publică nu se poate adresa justiției. Totodată, precizează că drepturile fundamentale trebuie garantate într-o manieră concretă și reală, iar nu iluzorie și teoretică. În acest sens, având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, arată că imposibilitatea concretă de sesizare a unei instanțe de către persoana interesată constituie o încălcare a dreptului de acces la justiție (Hotărârea din 9 octombrie 1979, pronunțată în *Cauza Airey împotriva Irlandei*), iar restricțiile care sunt de o natură pur financiară și care sunt complet lipsite de legătura cu temeiurile căii de atac sau cu șansele sale de succes trebuie să fie supuse în mod special unei cercetări din punctul de vedere al intereselor justiției (Hotărârea din 26 iulie 2005, pronunțată în *Cauza Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei*).

9. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, la preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 și arătând că garanția de bună conduită se restituie la final.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere, în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 271¹ alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile art. 271¹ alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 au fost introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 30 iunie 2014, și au următorul cuprins: „(1) *În scopul de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător, contestatorul are obligația de a constitui garanția de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestației/cererii/plângerii și data rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată de soluționare a acesteia.*

(2) *Contestația/Cererea/Plângerea va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii garanției prevăzute la alin. (1).”*

15. Curtea observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii a fost abrogată prin art. 238 lit. a) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 23 mai 2016, care a intrat în vigoare la data de 26 mai 2016. Potrivit art. 236 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, acest act normativ se aplică procedurilor de atribuire inițiate după data intrării sale în vigoare.

16. În legătură cu examinarea unor texte de lege abrogate, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, nuanțând interpretarea sintagmei „în vigoare” din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională a reținut că obiectul controlului îl formează „dispozițiile aplicabile cauzei, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare”. Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra prevederilor de lege cu care a fost sesizată, chiar dacă au fost abrogate, deoarece acestea produc efecte în cauza în care excepția a fost ridicată.

17. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele de lege criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 referitor la accesul liber la justiție.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra prevederilor criticate s-a mai pronunțat, prin Decizia nr. 93 din 25 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 19 aprilie 2016, excepție ridicată de același autor, având o motivare similară. Cu acel prilej, făcând referire la jurisprudența sa, respectiv Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015 (paragrafele 31—36), Decizia nr. 271 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 8 iulie 2015, sau Decizia nr. 400 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 4 august 2015, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile constituționale ale art. 21, Curtea a constatat că liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări. Competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești îi revine legiuitorului, prevederile criticate fiind o aplicare a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2), potrivit căroră „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

19. În acest context, Curtea a reținut faptul că, astfel cum reiese din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014 [care modifică și completează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006], legiuitorul delegat, având în vedere necesitatea adoptării unor măsuri urgente, care să fluidizeze procedura de atribuire a contractelor de achiziții publice și care să protejeze autoritățile contractante împotriva depunerii unor contestații abuzive, care tind să modifice scopul pentru care au fost stabilite căile de atac în domeniul achizițiilor publice, a

instituit garanția de bună conduită. Așadar, dispozițiile criticate, prin reglementarea garanției de bună conduită, astfel cum aceasta a fost introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014, cuprind reguli procedurale specifice, cu privire la judecarea contestației în materia achizițiilor publice, fără a putea fi calificată drept o îngădire a dreptului de acces liber la justiție.

20. În ceea ce privește gratuitatea jurisdicțiilor administrative, raportat la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, analizând dispozițiile ce reglementează procedura soluționării contestațiilor în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Curtea a constatat că nu există nicio normă care să ateste existența vreunei taxe sau cauțiuni care să se facă venit la bugetul de stat ori la bugetul autorității administrativ-jurisdicționale. Curtea a reținut că gratuitatea consacrată de norma constituțională cuprinsă în art. 21 alin. (4) semnifică lipsa oricărei contraprestații pecuniare din partea persoanei care, alegând calea contenciosului administrativ-jurisdicțional, beneficiază gratuit de serviciul prestat de autoritatea administrativ-jurisdicțională (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 282 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012).

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Distinct de cele reținute în deciziile menționate, Curtea reține, cu acest prilej, că garanția de bună conduită trebuie restituită dacă nu s-a reținut un comportament necorespunzător al contestatarului, așa cum a statuat prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, prin care a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006. Acesta reprezintă un argument suplimentar în sprijinul ideii că garanția nu constituie o contraprestație pecuniară din partea persoanei care, alegând calea contenciosului administrativ-jurisdicțional, beneficiază de serviciul prestat de autoritatea administrativ-jurisdicțională.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „GB INDCO” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 563/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII – a contencios administrativ și constată că dispozițiile art. 271¹ alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 477

din 30 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) sub aspectul sintagmei „la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice” din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Gheorghe Staiu în Dosarul nr. 97/46/2015 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 905 D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru Agenția Națională de Integritate, domnul consilier juridic Vladimir Alexandru Ciobanu, cu delegație la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, făcând referire la practica Curții Constituționale, respectiv la deciziile nr. 203 din 29 aprilie 2013, nr. 204 din 29 aprilie 2013, nr. 205 din 29 aprilie 2013 și nr. 210 din 29 aprilie 2013. Mai arată, de asemenea, că verificările se fac cu respectarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 și că, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, sesizarea făcută cu rea-credință atrage după sine răspunderea juridică a celui care a făcut-o. Textul de lege criticat reprezintă o exercitare a dreptului de petiționare, potrivit căruia orice persoană fizică sau juridică se poate adresa cu petiții autorităților publice, fără a încălca libertatea individuală sau libertatea de expresie. În sensul celor susținute oral depune concluzii scrise.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită păstrarea jurisprudenței Curții în materie și respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 4 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 97/46/2015, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Staiu, într-o cauză având ca obiect anularea raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, care a fost sesizată de o persoană fizică, astfel cum prevede textul de lege criticat. Prin raportul de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate s-a constatat starea de incompatibilitate a autorului excepției de neconstituționalitate, întrucât, în perioada 5 iunie 2008—23 octombrie 2014, a exercitat atât funcția de primar, cât și pe aceea de administrator într-o societate în nume colectiv.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul arată, în esență, că, prin raportare la atribuțiile inspectorilor de integritate, care au obligația de a verifica și identifica în cuprinsul declarațiilor de interese, situațiile de incompatibilitate, sintagma „sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice” din cuprinsul textului de lege criticat este neconstituțională. Efectul denunțului formulat de orice persoană fizică sau juridică, ca urmare a exercitării libertății de exprimare, aduce atingere libertății individuale și dreptului autorului la apărare. Astfel de „libertăți de exprimare”, cum este cea reglementată de sintagma criticată, ar trebui interzise, deoarece, potrivit art. 8 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, „Principiile după care se desfășoară activitatea de evaluare sunt legalitatea, confidențialitatea, imparțialitatea, independența operațională, celeritatea, buna administrare, dreptul la apărare, precum și prezumția dobândirii licite a averii.”

7. **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece dreptul la apărare nu este absolut, ci poate fi supus unor limitări, restricții și ingerințe din partea autorităților. Sunt invocate considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 316 din 18 iunie 2013.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere, în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în ceea ce privește natura competențelor exercitate de Agenția Națională de

Integritate și apreciind că dreptul oricărei persoane de a sesiza Agenția își are temeiul constituțional în art. 51 din Legea fundamentală.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Agenției Naționale de Integritate și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum a fost reținut de instanța care a sesizat Curtea, îl constituie prevederile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010. Astfel cum rezultă din concluziile formulate de autorul excepției, Curtea observă că obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 12 alin. (1), sub aspectul sintagmei „*la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice*”, din Legea nr. 176/2010, care au următorul conținut: „(1) *Agencia îndeplinește activitatea de evaluare prevăzută la art. 8 din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002.*”

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul de lege criticat aduce atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 23 alin. (1) referitor la libertatea individuală, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și art. 30 alin. (6) potrivit cărora „*Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine*”.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, Agenția Națională de Integritate îndeplinește activitatea de evaluare din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice, autorul criticând ca fiind neconstituțională posibilitatea acordată de legiuitor oricărei persoane fizice sau juridice de a sesiza Agenția. Autorul solicită Curții să constate neconstituționalitatea textului criticat, care ar aduce atingere dreptului său la apărare și libertății individuale.

15. Referitor la această critică, Curtea reține că scopul Agenției Naționale de Integritate este asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale, prin exercitarea de responsabilități în evaluarea declarațiilor de avere, a datelor și informațiilor privind averea, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite, a incompatibilităților și a conflictelor de interese potențiale în care se pot afla anumite persoane pe perioada îndeplinirii funcțiilor și demnităților publice [art. 8 alin. (1) din Legea nr. 176/2010].

16. Curtea constată că legiuitorul are libertatea de a reglementa cu privire la procedurile prin care o instituție poate fi sesizată. Astfel, pentru ca Agenția Națională de Integritate să realizeze scopul pentru care a fost înființată, scop menționat

anterior, legiuitorul a reglementat prin sintagma criticată posibilitatea oricărei persoane fizice sau juridice de a sesiza Agenția. Aceasta poate fi privită ca îndeplinirea unei îndatoriri civice privind sesizarea situațiilor de incompatibilitate către Agenția Națională de Integritate, fără a aduce atingere dreptului autorului excepției la apărare. În acest sens Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una administrativă, care se realizează și din oficiu, în cadrul unei proceduri lipsite de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici sancționarea încălcărilor de lege. Totodată, Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 72 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 29 aprilie 2015, paragraful 16).

17. Curtea mai reține că principiile după care se desfășoară activitatea de evaluare sunt legalitatea, confidențialitatea, imparțialitatea, independența operațională, celeritatea, buna administrare, dreptul la apărare, precum și prezumția dobândirii licite a averii [art. 8 alin. (3) din Legea nr. 176/2010]. Pentru respectarea dreptului la apărare, inspectorul de integritate identifică elemente în sensul existenței unei incompatibilități, ceea ce presupune solicitarea documentelor și informațiilor necesare desfășurării activității de evaluare, cu obligația păstrării confidențialității, informează persoana în cauză și are obligația de a o invita pentru a prezenta un punct de vedere. Persoana care face obiectul evaluării are dreptul de a fi asistată sau reprezentată de avocat, precum și dreptul de a prezenta orice date ori informații pe care le consideră necesare. Raportul de evaluare se comunică, în termen de 5 zile de la finalizare, persoanei care a făcut obiectul activității de evaluare, iar aceasta îl poate contesta în termen de 15 zile de la primire, la instanța de contencios administrativ [art. 20 alin. (1), (3) și (4), art. 21 alin. (4) și art. 22 alin. (4) din Legea nr. 176/2010]. Toată această procedură conține garanții suficiente pentru respectarea dreptului la apărare al persoanei care se află în stare de incompatibilitate.

18. Cu privire la susținerea potrivit căreia o astfel de „libertate de exprimare”, respectiv posibilitatea oricărei persoane fizice de a sesiza Agenția Națională de Integritate, reglementată de textul de lege criticat, ar trebui interzisă prin constatarea neconstituționalității acestuia, Curtea reține că aceasta nu poate fi primită, prin prisma scopului urmărit de legiuitor, respectiv asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice. Legiuitorul a instituit însă anumite garanții menite să împiedice exercitarea abuzivă a dreptului de a sesiza Agenția, prin art. 12 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 stabilind că sesizarea făcută cu rea-credință atrage după sine răspunderea juridică a celui care a făcut-o.

19. Referitor la prevederile art. 23 din Constituție, Curtea observă că acestea nu au incidență în prezenta cauză, întrucât, așa cum s-a reținut prin Decizia nr. 363 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 17 mai 2010, acestea vizează libertatea persoanei, dreptul său de a se putea mișca liber, precum și dreptul de a nu fi lipsită de libertate decât în cazurile și condițiile prevăzute de lege, restrângerile acesteia fiind percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane, dar numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Staiu în Dosarul nr. 97/46/2015 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 12 alin. (1), sub aspectul sintagmei „*la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice*”, din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 503

din 5 iulie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Radu Luca în Dosarul nr. 16.304/3/2015 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.281D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.424D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Doru

Constantin Cozma în Dosarul nr. 3.018/290/2015 al Judecătoriei Reșița.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.281D/2015 și nr. 1.424D/2015, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Autorul excepției Alexandru Radu Luca arată că este de acord cu conexarea dosarelor. De asemenea, reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor.

6. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.424D/2015 la Dosarul nr. 1.281D/2015, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate Alexandru Radu Luca, care solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele invocate în fața Tribunalului București — Secția I penală.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă, iar în subsidiar ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Astfel, arată că, potrivit celor statuate de Curte prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, cazul de revizuire prevăzut de art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de

procedură penală este limitat la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, ceea ce înseamnă că pot formula cerere de revizuire ca urmare a admiterii unei excepții de neconstituționalitate doar acele părți din procesul penal care au ridicat respectiva excepție, admisă sau devenită inadmisibilă. Presupunând că ar fi admisă prezenta excepție de neconstituționalitate, autorii acesteia nu pot formula cerere de revizuire, întrucât nu au ridicat excepții de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile de lege constatate ca fiind neconstituționale prin deciziile Curții Constituționale nr. 599 din 21 octombrie 2014 și nr. 641 din 11 noiembrie 2014. Prin urmare, o eventuală admitere a prezentei excepții de neconstituționalitate nu ar produce efecte în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Sentința penală nr. 1.028 din 26 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 16.304/3/2015, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Alexandru Radu Luca cu ocazia soluționării cererii de revizuire formulate împotriva unei încheieri prin care judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării instanței și a dispus începerea judecării.

10. Prin Încheierea din 15 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.018/290/2015, **Judecătoria Reșița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Doru Constantin Cozma cu ocazia soluționării cererii de revizuire formulate împotriva unei încheieri pronunțate în procedura plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție și ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne raportat la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât dreptul de a formula cerere de revizuire ca urmare a admiterii unei excepții de neconstituționalitate vizează exclusiv o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare sau de renunțare la aplicarea pedepsei ori de amânare a aplicării pedepsei. Astfel, autorul excepției Alexandru Radu Luca arată că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală împiedică inculpatul să formuleze cerere de revizuire împotriva încheierii definitive prin care judecătorul de cameră preliminară a constatat — în absența inculpatului, care nu a fost citat — legalitatea sesizării instanței și a dispus începerea judecării, încheierea fiind pronunțată anterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 641 din 11 noiembrie 2014. Or, prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) și în art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, este

neconstituțională. La rândul său, autorul excepției Doru Constantin Cozma arată că dispozițiile de lege criticate împiedică exercitarea căii de atac a revizuirii împotriva încheierii definitive prin care judecătorul de cameră preliminară a admis plângerea, a desființat soluția de urmărire și a trimis cauza la procuror pentru a începe urmărirea penală, în absența intimatului, care nu a fost citat, încheierea fiind pronunțată anterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 599 din 21 octombrie 2014. Or, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală și a constatat că soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii „fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților” este neconstituțională.

12. **Tribunalul București — Secția I penală** consideră că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

13. **Judecătoria Reșița** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că textele de lege criticate nu conțin nicio reglementare de natură a aduce atingere prevederilor constituționale invocate.

14. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală este neîntemeiată.

16. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 21 din Legea fundamentală și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, arată că dispozițiile de lege criticate — care stabilesc subiectele care pot cere revizuirea, precum și faptul că revizuirea hotărârilor judecătorești definitive, cu privire la latura penală, poate fi cerută când hotărârea s-a întemeiat pe o prevedere legală ce a fost declarată neconstituțională după ce hotărârea a devenit definitivă, în situația în care consecințele încălcării dispoziției constituționale continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate — nu aduc atingere sub niciun aspect accesului liber la justiție, dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Revizuirea presupune reluarea procesului penal din faza de urmărire penală, restabilirea adevărului putând duce la o altă soluționare a cauzei decât cea dispusă anterior, fiind necesar ca și în această situație fazele procesului penal să fie respectate. În considerentele Deciziei nr. XVII din 19 martie 2007, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că sunt supuse revizuirii numai hotărârile judecătorești prin care s-a soluționat fondul cauzei, adică acele hotărâri prin care s-a rezolvat raportul juridic de drept substanțial, pronunțându-se o soluție de condamnare sau achitare ori de încetare a procesului penal. În aceste condiții, apare ca evident că încheierile prin care se dispune trimiterea cauzei în vederea începerii urmăririi penale nu pot face obiectul revizuirii, întrucât prin acestea nu se soluționează fondul cauzei. Pronunțarea unei asemenea încheieri nu implică stabilirea vinovăției în accepțiunea art. 396 din Codul de procedură penală, respectiv

condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal. Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 din Codul de procedură penală față de art. 23 și art. 24 din Legea fundamentală, apreciază că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere principiilor constituționale care consacră libertatea individuală și dreptul la apărare. Consideră că textele menționate nu conțin norme care prin natura lor să îngreudească autorului excepției de neconstituționalitate posibilitatea de a se prevala de toate garanțiile dreptului la apărare în cadrul unui proces echitabil. Revizuirea constituie o cale extraordinară de atac, reglementată de legiuitor în temeiul prerogativelor acordate acestuia de prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Aceste prevederi constituționale conferă legiuitorului competența exclusivă de a stabili procedura de judecată și îl îndrituiesc pe acesta ca, în considerarea unor situații deosebite, să stabilească reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, așa cum este și cazul reglementării exprese și limitative a cazurilor în care poate fi promovată revizuirea, realizată prin dispozițiile art. 453 alin. (1) din Codul de procedură penală.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Potrivit Încheierii din 15 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.018/290/2015 al Judecătoriei Reșița, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autorului excepției Doru Constantin Cozma, depuse în motivarea criticii, reiese, însă, că aceasta privește doar dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală. Același obiect al excepției reiese și din Sentința penală nr. 1.028 din 26 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 16.304/3/2015 al Tribunalului București — Secția I penală. Dispozițiile art. 453 alin. (3) din Codul de procedură penală au fost modificate prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Ulterior sesizării Curții, dispozițiile din art. 453 alin. (1) lit. f) Codul de procedură penală au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind

Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din data de 23 mai 2016. Având în vedere, însă, că în cauză a produs efecte norma de procedură prevăzută de art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală în forma în vigoare la data sesizării Curții, aceasta se va pronunța asupra dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală în redactarea anterioară modificării acestor dispoziții de lege prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3): „(1) *Revizuirea hotărârilor judecătorești definitive, cu privire la latura penală, poate fi cerută când: [...] f) hotărârea s-a întemeiat pe o prevedere legală ce a fost declarată neconstituțională după ce hotărârea a devenit definitivă, în situația în care consecințele încălcării dispoziției constituționale continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.*

[...] (3) *Cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și f) pot fi invocate ca motive de revizuire numai în favoarea persoanei condamnate sau a celei față de care s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei.*”;

— Art. 455 alin. (1) lit. a): „(1) *Pot cere revizuirea: a) părțile din proces, în limitele calității lor procesuale.*

20. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție și ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne raportat la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia formulează criticile de neconstituționalitate exclusiv din perspectiva limitării sferei hotărârilor judecătorești supuse revizuirii — în cazul admiterii unei excepții de neconstituționalitate — la hotărârile definitive care conțin o rezolvare a fondului cauzei. Așadar, nu este criticată soluția legislativă cuprinsă în art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, soluție constatată ca fiind neconstituțională prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2016.

22. Curtea observă că dispozițiile art. 453 alin. (1) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate față de critici similare, prin raportare la prevederile art. 21 și art. 23 din Constituție, invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 181 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 5 mai 2016, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) din Codul de procedură penală și a reținut că revizuirea este o cale extraordinară de atac ce poate fi exercitată numai împotriva hotărârilor judecătorești definitive pronunțate de instanțele penale, indiferent dacă acestea au rămas definitive la prima instanță — sentințe — sau la instanța de apel — decizii, iar cât privește hotărârile pronunțate anterior intrării în vigoare a noului

Cod de procedură penală, acestea puteau rămâne definitive și la instanța de recurs (decizii). În același sens reglementau și normele art. 393 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968, potrivit cărora puteau fi supuse revizuirii hotărârile judecătorești definitive, atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă. De asemenea, referindu-se la hotărârile supuse revizuirii, Codul de procedură penală din 1936, republicat, le caracteriza ca „*nesusceptibile de a mai fi atacate pe vreo altă cale ordinară sau extraordinară de atac*” (art. 417). Cu același prilej, Curtea a reținut că revizuirea privește numai hotărârile judecătorești definitive care conțin o rezolvare a fondului cauzei, deoarece prin revizuire se urmărește înlăturarea erorilor de fapt pe care le conțin hotărârile judecătorești; or, asemenea erori pot fi întâlnite numai în hotărârile care rezolvă fondul cauzei penale. Curtea a observat că sunt hotărâri prin care se rezolvă fondul cauzei acelea prin care instanța se pronunță asupra raportului juridic de drept penal substanțial și asupra raportului juridic procesual penal principal. Cu alte cuvinte, prin rezolvarea fondului cauzei, instanța penală rezolvă acțiunea penală și pronunță, după caz, condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal. Practica judiciară a stabilit că pot fi atacate pe calea revizuirii numai hotărârile definitive prin care s-a soluționat fondul cauzei prin condamnare, achitare sau încetarea procesului penal, aceste considerente de principiu regăsindu-se și în Decizia nr. XVII din 19 martie 2007, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile Unite în soluționarea unui recurs în interesul legii. Curtea a reținut, de asemenea, că la acestea se adaugă și soluțiile de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei, întrucât și în aceste ipoteze instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, potrivit art. 396 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală. Prin urmare, Curtea a reținut că cererea de revizuire a unei hotărâri definitive prin care nu s-a soluționat fondul cauzei este inadmisibilă, observând că sunt hotărâri care nu rezolvă fondul cauzei toate încheierile date pe parcursul judecății, sentințele de dezinvestire, hotărârile prin care se admite sau se respinge

o cerere de recuzare. Potrivit prevederilor art. 129 din Constituție, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Așa fiind, în privința condițiilor de exercitare a căilor de atac, legiuitorul poate să reglementeze categoria persoanelor care pot exercita căile de atac, hotărârile supuse acestora, termenele de declarare, forma în care trebuie făcută declarația, conținutul său, instanța la care se depune, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate și altele de același gen, astfel cum prevede art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, cu condiția respectării normelor și principiilor privind drepturile și libertățile fundamentale și a celorlalte principii consacrate prin Legea fundamentală (paragrafele 17—19).

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) din Codul de procedură penală, pronunțată de Curte prin Decizia nr. 181 din 29 martie 2016, citată anterior, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, atât în ceea ce privește dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) din Codul de procedură penală, criticate exclusiv din perspectiva limitării sferei hotărârilor judecătorești supuse revizuirii — în cazul admiterii unei excepții de neconstituționalitate — la hotărârile definitive care conțin o rezolvare a fondului cauzei, cât și cu privire la dispozițiile art. 455 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, față de care nu au fost formulate critici distincte.

24. Având în vedere motivele mai sus arătate, dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală nu aduc atingere nici prevederilor constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare și nici celor ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne raportat la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Radu Luca în Dosarul nr. 16.304/3/2015 al Tribunalului București — Secția I penală și de Doru Constantin Cozma în Dosarul nr. 3.018/290/2015 al Judecătoriei Reșița și constată că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) și alin. (3) și ale art. 455 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și Judecătoriei Reșița și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Neamț

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările, ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 4 unități administrativ-teritoriale din județul Neamț.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 2—5*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruș Ștefănescu

București, 26 septembrie 2016.

Nr. 1.185.

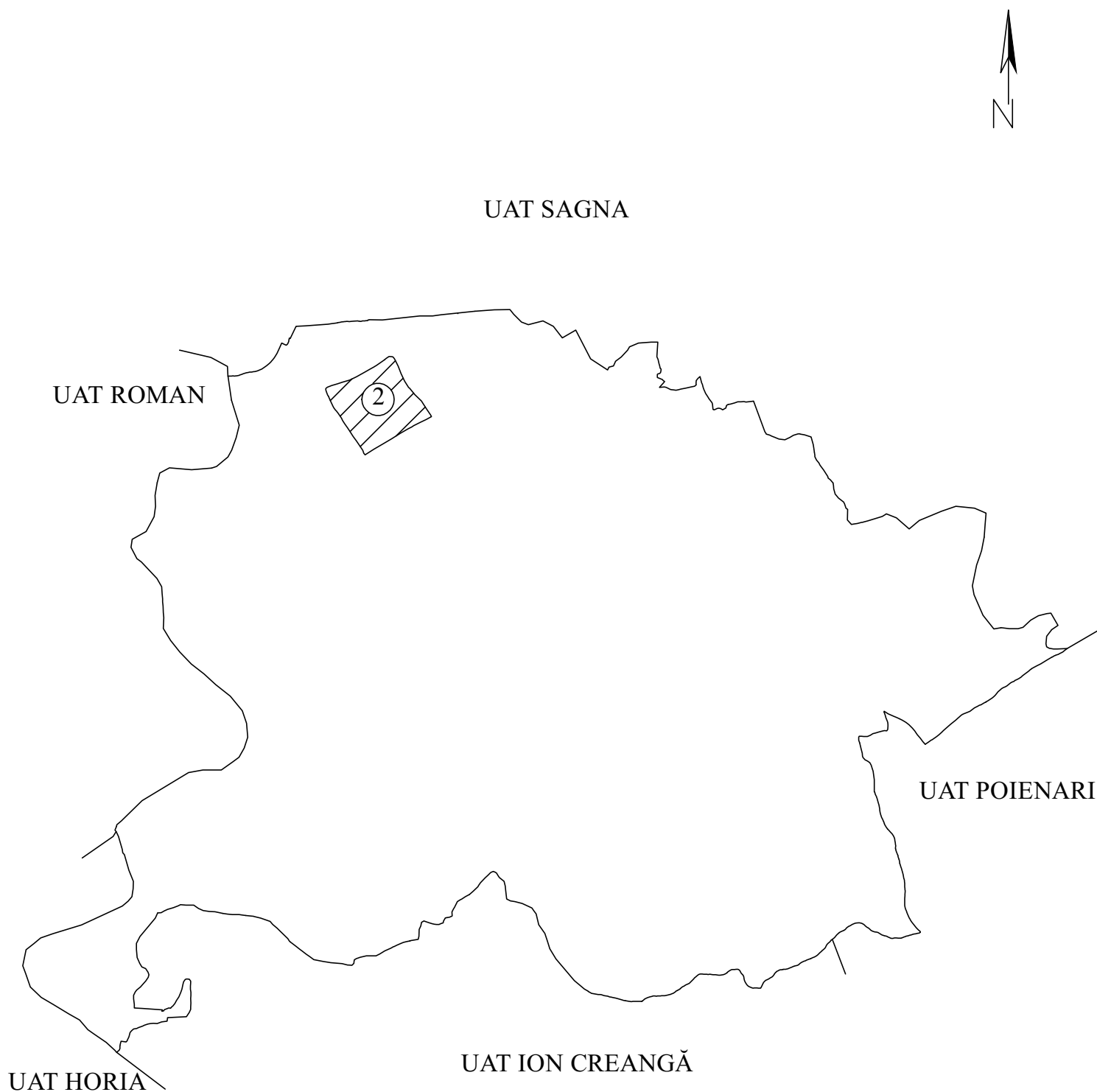
*) Anexele nr. 2—5 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 1

LISTA unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Gâdiniți	Neamț	2
2	Gherăești	Neamț	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13
3	Păstrăveni	Neamț	1, 2
4	Secuieni	Neamț	2

Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 2, UAT- ul Gâdinți, județul Neamț

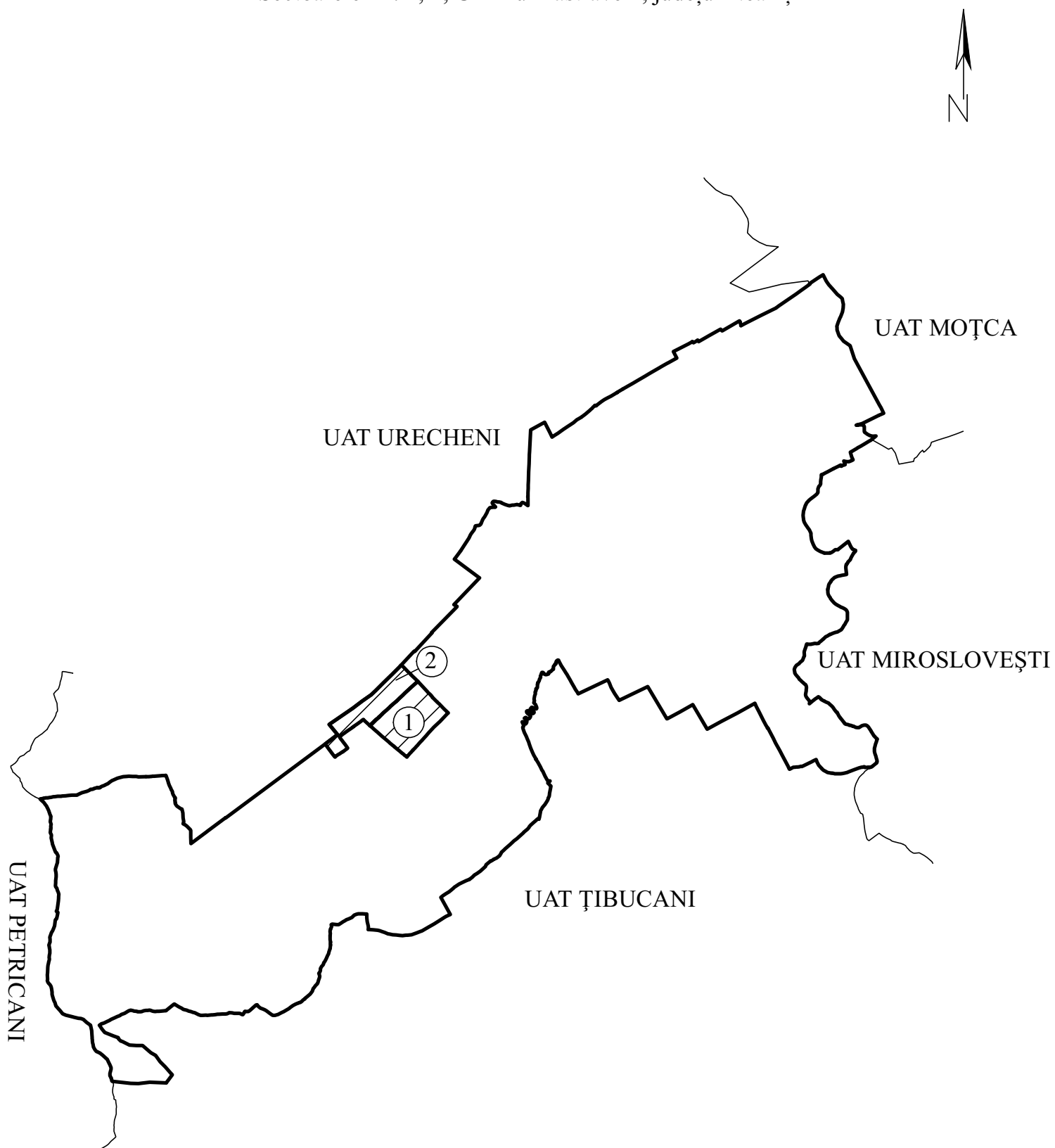

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, UAT- ul Gherăești, județul Neamț

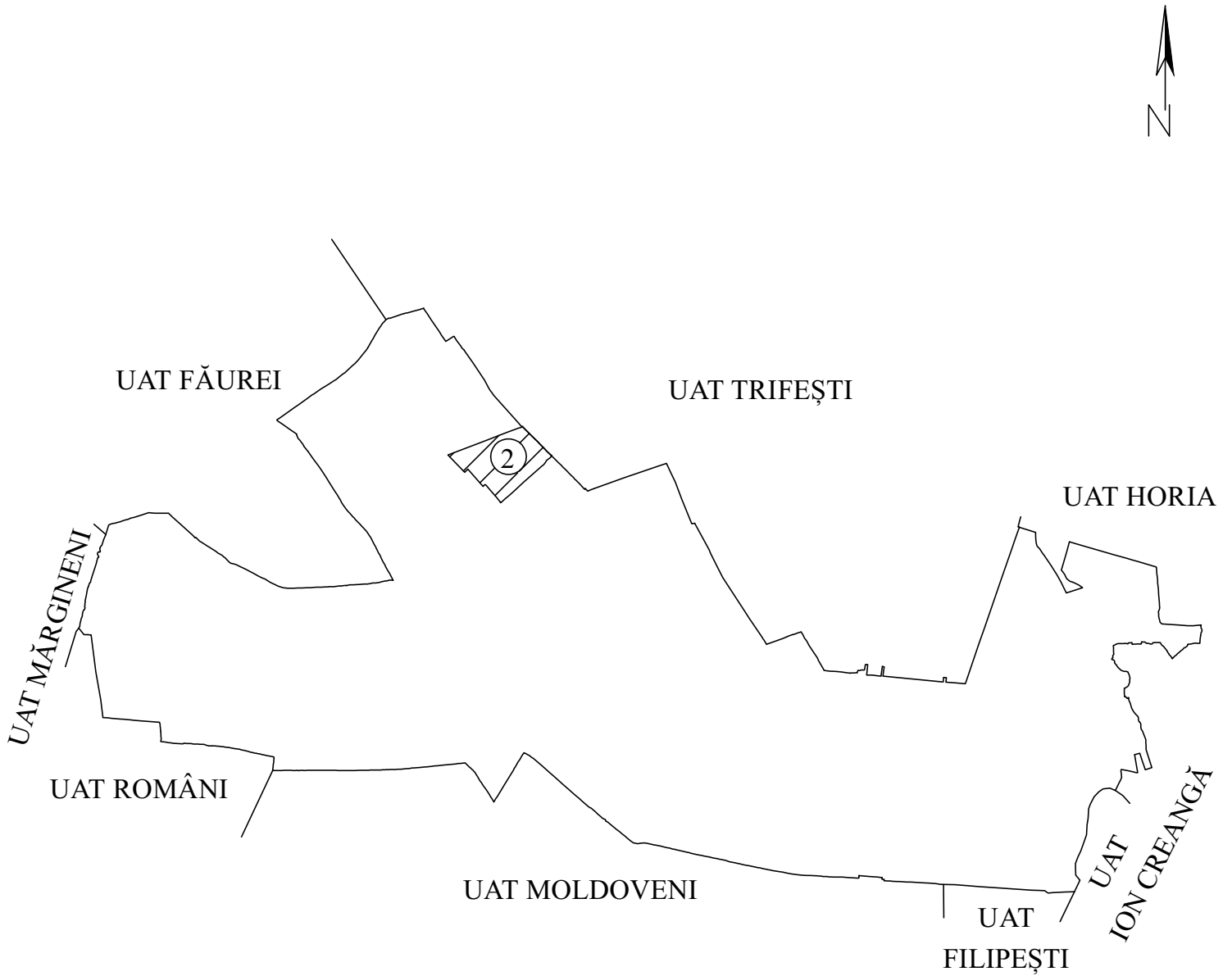

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Sectoarele nr. 1, 2, UAT- ul Păstrăveni, județul Neamț

Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 2, UAT- ul Secuieni, județul Neamț

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN**pentru publicarea acceptării amendamentelor la anexa la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave — amendamente la anexele I, II, IV și V la MARPOL (pentru a conferi caracter obligatoriu prevederilor referitoare la mediu din Codul polar), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.265(68) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 15 mai 2015**

Având în vedere prevederile art. 16(2)(f)(iii) și ale art. 16(2)(g)(ii) din Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, la care România a aderat prin Legea nr. 6/1993,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 pct. 20 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se publică amendamentele la anexa la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave — amendamente la anexele I, II, IV și V la MARPOL (pentru a conferi caracter obligatoriu prevederilor referitoare la mediu din Codul polar), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.265(68)

a Comitetului pentru protecția mediului marin din 15 mai 2015, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 1 ianuarie 2017.

p. Ministrul transporturilor,
Ion Trocaru,
secretar de stat

București, 30 septembrie 2016.
Nr. 1.203.

ANEXĂ

**REZOLUȚIA MEPC.265(68)
(adoptată la 15 mai 2015)****Amendamente la anexa la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973
pentru prevenirea poluării de către nave****Amendamente la anexele I, II, IV și V la MARPOL
(pentru a conferi caracter obligatoriu prevederilor referitoare la mediu din Codul polar)**

Comitetul pentru protecția mediului marin,
amintind art. 38(a) din Convenția privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Comitetului pentru protecția mediului marin conferite acestuia prin convențiile internaționale pentru prevenirea și controlul poluării marine de către nave,

luând notă de art. 16 din Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta, care specifică procedura de amendare și conferă organismului corespunzător al Organizației funcția de examinare și adoptare a amendamentelor la aceasta,

recunoscând necesitatea de a oferi un cadru obligatoriu pentru navele care operează în apele polare datorită cerințelor suplimentare impuse navelor, sistemelor lor și operării acestora, care sunt mai restrictive decât cerințele existente ale MARPOL și ale altor instrumente obligatorii relevante ale OMI,

luând notă de Rezoluția MEPC.264(68), prin care Comitetul a adoptat Codul internațional pentru nave care operează în ape polare (Codul polar), în ceea ce privește prevederile sale referitoare la mediu,

luând notă de asemenea că Comitetul de siguranță maritimă, la cea de-a nouăzeci și patra sa sesiune, a adoptat prin Rezoluția MSC.385(94) Codul internațional pentru nave care operează în ape polare (Codul polar) în ceea ce privește prevederile sale referitoare la siguranță, iar prin Rezoluția MSC.386(94), amendamente la Convenția SOLAS 1974, pentru a face obligatorii prevederile referitoare la siguranță din Codul polar,

luând în considerare propunerile de amendamente la anexele I, II, IV și V la MARPOL pentru a face obligatorii prevederile referitoare la mediu din Codul polar,

1 adoptă, în conformitate cu art. 16(2)(d) din MARPOL, amendamentele la anexele I, II, IV și V la MARPOL, al căror text este prezentat în anexa la prezenta rezoluție;

2 stabilește, în conformitate cu art. 16(2)(f)(iii) din MARPOL, că amendamentele se vor considera ca fiind acceptate la 1 iulie 2016, în afara cazului în care, înainte de această dată, cel puțin o treime din părți sau părțile ale căror flote comerciale reprezintă în total nu mai puțin de 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale vor fi comunicat Organizației obiectiile lor cu privire la amendamente;

3 invită părțile să ia notă că, în conformitate cu art. 16(2)(g)(ii) din MARPOL, amendamentele menționate vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2017, după acceptarea acestora conform paragrafului 2 de mai sus;

4 solicită secretarului general, în conformitate cu art. 16(2)(e) din MARPOL, să transmită tuturor părților la MARPOL copii certificate ale prezentei rezoluții și ale textului amendamentelor conținute în anexă;

5 solicită în plus secretarului general să transmită membrilor Organizației care nu sunt părți la MARPOL copii ale prezentei rezoluții și ale anexei sale.

ANEXĂ
la Rezoluția MEPC.265(68)

AMENDAMENTE LA ANEXELE I, II, IV ȘI V LA MARPOL
ANEXA I
REGULI PENTRU PREVENIREA POLUĂRII CU HIDROCARBURI
Capitolul 1
Generalități

Regula 3 — Dispense și scutiri

1 În paragraful 1, cuvintele „sau secțiunea 1.2 a părții II-A a Codului polar” sunt inserate între „din capitolele 3 și 4 din prezenta anexă” și „referitoare la construcție”.

2 este adăugat un nou paragraf 5.2.2, după cum urmează:

„2 voiaje în cadrul apelor arctice; sau”.

3 Paragrafele existente 5.2.2 până la 5.2.6 sunt renumerotate ca paragrafele 5.2.3 până la 5.2.7 și subparagrafele sunt renumerotate corespunzător. În paragrafele renumerotate 5.2.5 și 5.2.6, numerele paragrafului la care se face referire „5.2.2” și „5.2.2.2” sunt înlocuite cu „5.2.3” și, respectiv, „5.2.3.2”.

4 Expresia introductivă a paragrafului renumerotat 5.2.3 este înlocuită cu următoarea:

„3 voiaje pe o distanță de 50 mile marine de la uscatul cel mai apropiat în afara zonelor speciale sau apelor arctice, dacă petrolierul efectuează.”.

Regula 4 — Excepții

5 Expresia introductivă este înlocuită cu următoarea:

„Regulile 15 și 34 din prezenta anexă și paragraful 1.1.1 al părții II-A a Codului polar nu trebuie să se aplice în cazul.”.

Capitolul 3

Cerințe pentru compartimentele de mașini ale tuturor navelor

Partea B

Echipamentul

Regula 14 — Echipamentul de filtrare a hidrocarburilor

6 Paragraful 5.1 este înlocuit cu următorul:

„1 orice navă care efectuează în mod exclusiv voiaje în zone speciale sau în apele arctice; sau”.

7 În paragraful 5.3.4, cuvintele „sau ape arctice” sunt inserate între „în zone speciale” și „sau că a fost acceptată”.

Partea C

Controlul evacuărilor de hidrocarburi rezultate din exploatare

Regula 15 — Controlul evacuărilor de hidrocarburi

8 La sfârșitul titlului pentru secțiunea A sunt adăugate cuvintele „cu excepția în apele arctice”.

9 La sfârșitul titlului pentru secțiunea C sunt adăugate cuvintele „și apelor arctice”.

Capitolul 4

Cerințe pentru tronsonul tancurilor de marfă ale petrolierelor

Partea C

Controlul evacuărilor de hidrocarburi rezultate din exploatare

Regula 34 — Controlul evacuărilor de hidrocarburi

10 La sfârșitul titlului pentru secțiunea A sunt adăugate cuvintele „cu excepția în apele arctice”.

Capitolul 6

Instalații de primire

Regula 38 — Instalații de primire

11 În paragraful 2.5 sunt adăugate cuvintele „și paragraful 1.1.1 al părții II-A a Codului polar” după cuvintele „regulile 15 și 34 din prezenta anexă”.

12 În paragraful 3.5 sunt adăugate cuvintele „și paragraful 1.1.1 al părții II-A a Codului polar” după cuvintele „regula 15 din prezenta anexă”.

Capitolul 11

Codul internațional pentru nave care operează în ape polare

13 Un nou capitol 11 este adăugat după capitolul 10 existent, după cum urmează:

„Capitolul 11

Codul internațional pentru nave care operează în ape polare**Regula 46 — Definiții**

În scopul prezentei anexe,

1 *Codul polar* înseamnă Codul internațional pentru nave care operează în ape polare, care constă într-o introducere, părțile I-A și II-A și părțile I-B și II-B, adoptat prin rezoluțiile MSC.385(94) și MEPC.264(68), astfel cum poate fi amendat, cu condiția că:

.1 amendamentele la prevederile referitoare la mediu din introducere și din capitolul 1 al părții II-A ale Codului polar sunt adoptate, intrate în vigoare și au efect în acord cu prevederile articolului 16 al prezentei convenții referitoare la procedurile de amendare aplicabile unui apendice la o anexă; și

.2 amendamentele la partea II-B a Codului polar sunt adoptate de către Comitetul pentru protecția mediului marin în acord cu Regulile de procedură ale sale.

2 *Ape arctice* înseamnă acele ape care sunt situate la nord față de o linie care pleacă dintr-un punct cu latitudinea 58°00'.0 N și longitudinea 042°00'.0 V până la un punct cu latitudinea 64°37'.0 N și longitudinea 035°27'.0 V și de acolo se continuă cu o loxodromă până la punctul cu latitudinea 67°03'.9 N și longitudinea 026°33'.4 V și de acolo se continuă cu o loxodromă până la punctul cu latitudinea 70°49'.56 N și longitudinea 008°59'.61 V (Sørkapp, pe Jan Mayen), apoi urmează linia litoralului sudic al Jan Mayen până la punctul cu latitudinea 73°31'.6 N și longitudinea 019°01'.0 E pe insula Bjørnøya și de acolo se continuă cu o linie circulară mare până la punctul cu latitudinea 68°38'.29 N și longitudinea 043°23'.08 E (capul Kanin Nos), apoi urmează linia litoralului nordic al continentului Asia către est, atinge strâmtoarea Bering și de acolo se prelungește înspre vest până la latitudinea de 60° N pentru a atinge Il'pyrskiy, apoi, urmărind paralela de 60° N către est, trece prin strâmtoarea Etolin și de acolo urmează linia litoralului nordic al continentului America de Nord până atinge la sud latitudinea de 60° N și de acolo către est de-a lungul paralelei de 60° N până la punctul cu latitudinea 056°37'.1 V și de acolo revine la punctul cu latitudinea 58°00'.0 N și longitudinea 042°00'.0 V.

3 *Ape polare* înseamnă apele arctice și/sau zona antarctică.

Regula 47 — Aplicare și cerințe

1 Prezentul capitol se aplică tuturor navelor care operează în apele polare.

2 În afara cazurilor în care se prevede în mod expres altfel, orice navă prevăzută în paragraful 1 din prezenta regulă trebuie să se conformeze prevederilor referitoare la mediu din introducere și din capitolul 1 al părții II-A ale Codului polar, în plus față de orice alte cerințe aplicabile din prezenta anexă.

3 În aplicarea capitolului 1 al părții II-A a Codului polar ar trebui să se acorde atenție recomandărilor suplimentare din partea II-B a Codului polar.”

Apendicele II

Model de Certificat IOPP și Suplimente

Apendice

Supliment la Certificatul internațional de prevenire a poluării cu hidrocarburi (Certificat IOPP) — Formular A

14 O nouă secțiune 8 este adăugată după secțiunea 7 existentă, după cum urmează:

„8 Conformitatea cu capitolul 1 al părții II-A a Codului polar

8.1 Nava este în conformitate cu cerințele suplimentare indicate în prevederile referitoare la mediu din introducere și din secțiunea 1.2 a capitolului 1 al părții II-A ale Codului polar .....

Supliment la Certificatul internațional de prevenire a poluării cu hidrocarburi (Certificat IOPP) — Formular B

15 O nouă secțiune 11 este adăugată după secțiunea 10 existentă, după cum urmează:

„11 Conformitatea cu capitolul 1 al părții II-A a Codului polar

11.1 Nava este în conformitate cu cerințele suplimentare indicate în prevederile referitoare la mediu din introducere și din secțiunea 1.2 a capitolului 1 al părții II-A ale Codului polar.”

ANEXA II

REGULI PENTRU CONTROLUL POLUĂRII CU SUBSTANȚE LICHIDE NOCIVE ÎN VRAC

Capitolul 1

Generalități**Regula 3 — Excepții**

1 În fraza introductivă a paragrafului 1, cuvintele „și din capitolul 2 al părții II-A a Codului polar” sunt inserate între cuvintele „prezenta anexă cu privire la evacuare” și „nu trebuie să se aplice”.

Capitolul 6

Măsurile de control luate de statele porturilor**Regula 16 — Măsurile de control**

2 În paragraful 3, referirea la „regulii 13 și ale prezentei reguli” este înlocuită cu „regulii 13 și ale prezentei reguli și ale capitolului 2 al părții II-A a Codului polar atunci când nava operează în apele arctice.”.

Capitolul 10

Codul internațional pentru nave care operează în ape polare

3 Un nou capitol 10 este adăugat după capitolul 9 existent, după cum urmează:

„Capitolul 10

Codul internațional pentru nave care operează în ape polare**Regula 21 — Definiții**

În scopul prezentei anexe,

1 *Codul polar* înseamnă Codul internațional pentru nave care operează în ape polare, care constă într-o introducere, părțile I-A și II-A și părțile I-B și II-B, astfel cum a fost adoptat prin rezoluțiile MSC.385(94) și MEPC.264(68), astfel cum poate fi amendat, cu condiția că:

.1 amendamentele la prevederile referitoare la mediu din introducerea și din capitolul 2 al părții II-A a Codului polar sunt adoptate, intrate în vigoare și au efect în acord cu prevederile articolului 16 al prezentei convenții referitoare la procedurile de amendare aplicabile unui apendice la o anexă; și

.2 amendamentele la partea II-B a Codului polar sunt adoptate de către Comitetul pentru protecția mediului marin în acord cu Regulile de procedură ale sale.

2 *Ape arctice* înseamnă acele ape care sunt situate la nord față de o linie care pleacă dintr-un punct cu latitudinea 58°00'.0 N și longitudinea 042°00'.0 V până la un punct cu latitudinea 64°37'.0 N și longitudinea 035°27'.0 V și de acolo se continuă cu o loxodromă până la punctul cu latitudinea 67°03'.9 N și longitudinea 026°33'.4 V și de acolo se continuă cu o loxodromă până la punctul cu latitudinea 70°49'.56 N și longitudinea 008°59'.61 V (Sørkapp, pe Jan Mayen), apoi urmează linia litoralului sudic al Jan Mayen până la punctul cu latitudinea 73°31'.6 N și longitudinea 019°01'.0 E pe insula Bjørnøya și de acolo se continuă cu o linie circulară mare până la punctul cu latitudinea 68°38'.29 N și longitudinea 043°23'.08 E (capul Kanin Nos), apoi urmează linia litoralului nordic al continentului Asia către est, atinge strâmtoarea Bering și de acolo se prelungește înspre vest până la latitudinea de 60° N pentru a atinge Il'pyskiy, apoi, urmărind paralela de 60° N către est, trece prin strâmtoarea Etolin și de acolo urmează linia litoralului nordic al continentului America de Nord până atinge la sud latitudinea de 60° N și de acolo către est de-a lungul paralelei de 60°N până la punctul cu longitudinea 056°37'.1 V și de acolo revine la punctul cu latitudinea 58°00'.0 N și longitudinea 042°00'.0 V.

3 *Ape polare* înseamnă apele arctice și/sau zona antarctică.

Regula 22 — Aplicare și cerințe

1 Prezentul capitol se aplică tuturor navelor certificate să transporte substanțe lichide nocive în vrac, care operează în apele polare.

2 În afara cazurilor în care se prevede în mod expres altfel, orice navă prevăzută în paragraful 1 din prezenta regulă trebuie să se conformeze prevederilor referitoare la mediu din introducerea și din capitolul 2 al părții II-A ale Codului polar, în plus față de orice alte cerințe aplicabile din prezenta anexă.

3 În aplicarea capitolului 2 al părții II-A a Codului polar ar trebui să se acorde atenție recomandărilor suplimentare din partea II-B a Codului polar.”

Apendicele IV

Formatul standard pentru Manualul privind metodele și instalațiile navei pentru evacuare

Secțiunea 1 — Principalele elemente ale anexei II la MARPOL

4 La sfârșitul paragrafului 1.3 este adăugată următoarea propoziție:

„Suplimentar, în conformitate cu capitolul 2 al părții II-A a Codului polar, în apele arctice se aplică criteriile de evacuare mai stricte.”

Secțiunea 4 — Metode referitoare la curățarea tancurilor de marfă, evacuarea reziduurilor, balastarea și deballastarea

5 În paragraful 4.4.3, cuvintele „zona Antarcticii (zona maritimă la sud de paralela cu latitudinea 60°S)” sunt înlocuite cu cuvintele „apele polare”.

ANEXA IV

REGULI PENTRU PREVENIREA POLUĂRII CU APE UZATE DE LA NAVE

Capitolul 1

Generalități

Regula 3 — Excepții

1 Fraza introductivă a paragrafului 1 este înlocuită cu următoarea:

„1 Regula 11 din prezenta anexă și secțiunea 4.2 a capitolului 4 al părții II-A a Codului polar nu se aplică la:”.

Capitolul 7

Codul internațional pentru nave care operează în ape polare

2 Un nou capitol 7 se adaugă după capitolul 6 existent, după cum urmează:

„Capitolul 7

Codul internațional pentru nave care operează în ape polare

Regula 17 — Definiții

În scopul prezentei anexe,

1 *Codul polar* înseamnă Codul internațional pentru nave care operează în ape polare, care constă într-o introducere, părțile I-A și II-A și părțile I-B și II-B, astfel cum a fost adoptat prin rezoluțiile MSC.385(94) și MEPC.264(68), astfel cum poate fi amendat, cu condiția că:

.1 amendamentele la prevederile referitoare la mediu din introducerea și din capitolul 4 al părții II-A a Codului polar sunt adoptate, intrate în vigoare și au efect în acord cu prevederile articolului 16 al prezentei convenții referitoare la procedurile de amendare aplicabile unui apendice la o anexă; și

.2 amendamentele la partea II-B a Codului polar sunt adoptate de către Comitetul pentru protecția mediului marin în acord cu Regulile de procedură ale sale.

2 *Zona antarctică* înseamnă zona maritimă situată la sud de paralela de 60° S.

3 *Ape arctice* înseamnă acele ape care sunt situate la nord față de o linie care pleacă dintr-un punct cu latitudinea 58°00'.0 N și longitudinea 042°00'.0 V până la un punct cu latitudinea 64°37'.0 N și longitudinea 035°27'.0 V și de acolo se continuă cu o loxodromă până la punctul cu latitudinea 67°03'.9 N și longitudinea 026°33'.4 V și de acolo se continuă cu o loxodromă până la punctul cu latitudinea 70°49'.56 N și longitudinea 008°59'.61 V (Sørkapp, pe Jan Mayen), apoi urmează linia litoralului sudic al Jan Mayen până la punctul cu latitudinea 73°31'.6 N și longitudinea 019°01'.0 E pe insula Bjørnøya și de acolo se continuă cu o linie circulară mare până la punctul cu latitudinea 68°38'.29 N și longitudinea 043°23'.08 E (capul Kanin Nos), apoi urmează linia litoralului nordic al continentului Asia către est, atinge strâmtoarea Bering și de acolo se prelungește înspre vest până la latitudinea de 60° N pentru a atinge Il'pyskiy, apoi, urmărind paralela de 60° N către est, trece prin strâmtoarea Etolin și de acolo urmează linia litoralului nordic al continentului America de Nord până

atinge la sud latitudinea de 60° N și de acolo către est de-a lungul paralelei de 60°N până la punctul cu longitudinea 056°37'.1 V și de acolo revine la punctul cu latitudinea 58°00'.0 N și longitudinea 042°00'.0 V.

4 *Ape polare* înseamnă apele arctice și/sau zona antarctică.

Regula 18 — Aplicare și cerințe

1 Prezentul capitol se aplică tuturor navelor certificate în conformitate cu prezenta anexă, care operează în apele polare.

2 În afara cazurilor în care se prevede în mod expres altfel, orice navă prevăzută în paragraful 1 din prezenta regulă trebuie să se conformeze prevederilor referitoare la mediu din introducerea și din capitolul 4 al părții II-A ale Codului polar, în plus față de orice alte cerințe aplicabile din prezenta anexă.”

ANEXA V

REGULI PENTRU PREVENIREA POLUĂRII CU GUNOI DE LA NAVE

Capitolul 1

Generalități

Regula 3 — Interzicerea generală de descărcare a gunoiului în mare

1 În paragraful 1, referirea la „regulile 4, 5, 6 și 7 din prezenta anexă” este înlocuită cu „regulile 4, 5, 6 și 7 din prezenta anexă și în secțiunea 5.2 a părții II-A a Codului polar, astfel cum acesta este definit în regula 13.1 din prezenta anexă”.

Regula 7 — Excepții

2 Fraza introductivă a paragrafului 1 este înlocuită cu următoarea:

„1 Regulile 3, 4, 5 și 6 din prezenta anexă și secțiunea 5.2 a capitolului 5 al părții II-A a Codului polar nu se aplică la:”

3 Paragraful 2.1 este înlocuit cu următorul:

„1 Obligația de a fi *în marș* prevăzută în regulile 4 și 6 din prezenta anexă și în capitolul 5 al părții II-A a Codului polar nu se aplică la evacuarea deșeurilor alimentare în cazul în care este clar faptul că păstrarea acestor deșeuri alimentare la bordul navei prezintă un risc iminent pentru sănătatea persoanelor aflate la bord.”

Regula 10 — Afișe, planuri de management al gunoiului și înregistrarea operațiunilor cu gunoiul

4 În paragraful 1.1 sunt adăugate cuvintele „și în secțiunea 5.2 a părții II-A a Codului polar” după referirile la „regulile 3, 4, 5 și 6 din prezenta anexă”.

Capitolul 3

Codul internațional pentru nave care operează în ape polare

5 Un nou capitol 3 se adaugă după cum urmează:

„Capitolul 3

Codul internațional pentru nave care operează în ape polare

Regula 13 — Definiții

În scopul prezentei anexe,

1 *Codul polar* înseamnă Codul internațional pentru nave care operează în ape polare, care constă într-o introducere, părțile I-A și II-A și părțile I-B și II-B, astfel cum a fost adoptat prin rezoluțiile MSC.385(94) și MEPC.264(68), astfel cum poate fi amendat, cu condiția că:

.1 amendamentele la prevederile referitoare la mediu din introducerea și din capitolul 5 al părții II-A a Codului polar sunt adoptate, intrate în vigoare și au efect în acord cu prevederile articolului 16 al prezentei convenții referitoare la procedurile de amendare aplicabile unui apendice la o anexă; și

.2 amendamentele la partea II-B a Codului polar sunt adoptate de către Comitetul pentru protecția mediului marin în acord cu Regulile de procedură ale sale.

2 *Ape arctice* înseamnă acele ape care sunt situate la nord față de o linie care pleacă dintr-un punct cu latitudinea 58°00'.0 N și longitudinea 042°00'.0 V până la un punct cu latitudinea 64°37'.0 N și longitudinea 035°27'.0 V și de acolo se continuă cu o loxodromă până la punctul cu latitudinea 67°03'.9 N și longitudinea 026°33'.4 V și de acolo se continuă cu o loxodromă până la punctul cu latitudinea 70°49'.56 N și longitudinea 008°59'.61 V (Sørkapp, pe Jan Mayen), apoi urmează linia litoralului sudic al Jan Mayen până la punctul cu latitudinea 73°31'.6 N și longitudinea 019°01'.0 E pe insula Bjørnøya și de acolo se continuă cu o linie circulară mare până la punctul cu latitudinea 68°38'.29 N și longitudinea 043°23'.08 E (capul Kanin Nos), apoi urmează linia litoralului nordic al continentului Asia către est, atinge strâmtoarea Bering și de acolo se prelungește înspre vest până la latitudinea de 60° N pentru a atinge Il'pyskiy, apoi, urmărind paralela de 60° N către est, trece prin strâmtoarea Etolin și de acolo urmează linia litoralului nordic al continentului America de Nord până atinge la sud latitudinea de 60° N și de acolo către est de-a lungul paralelei de 60°N până la punctul cu longitudinea 056°37'.1 V și de acolo revine la punctul cu latitudinea 58°00'.0 N și longitudinea 042°00'.0 V.

3 *Ape polare* înseamnă apele arctice și/sau zona antarctică.

Regula 14 — Aplicare și cerințe

1 Prezentul capitol se aplică tuturor navelor cărora li se aplică prezenta anexă, care operează în apele polare.

2 În afara cazurilor în care se prevede în mod expres altfel, orice navă prevăzută în paragraful 1 din prezenta regulă trebuie să se conformeze prevederilor referitoare la mediu din introducerea și din capitolul 5 al părții II-A ale Codului polar, în plus față de orice alte cerințe aplicabile din prezenta anexă.

3 În aplicarea capitolului 5 al părții II-A a Codului polar, ar trebui să se acorde atenție recomandărilor suplimentare din partea II-B a Codului polar.”

Apendice

Model de Jurnal de înregistrare a operațiunilor de descărcare a gunoiului

6 Fraza introductivă a secțiunii 4.1.3 este înlocuită cu următoarea:

„4.1.3 Dacă gunoiul este descărcat în mare în conformitate cu regulile 4, 5 sau 6 din anexa V la MARPOL sau cu capitolul 5 al părții II-A a Codului polar:”

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 3 unități administrativ-teritoriale din județul Bacău**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 3 unități administrativ-teritoriale din județul Bacău.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 2—4*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

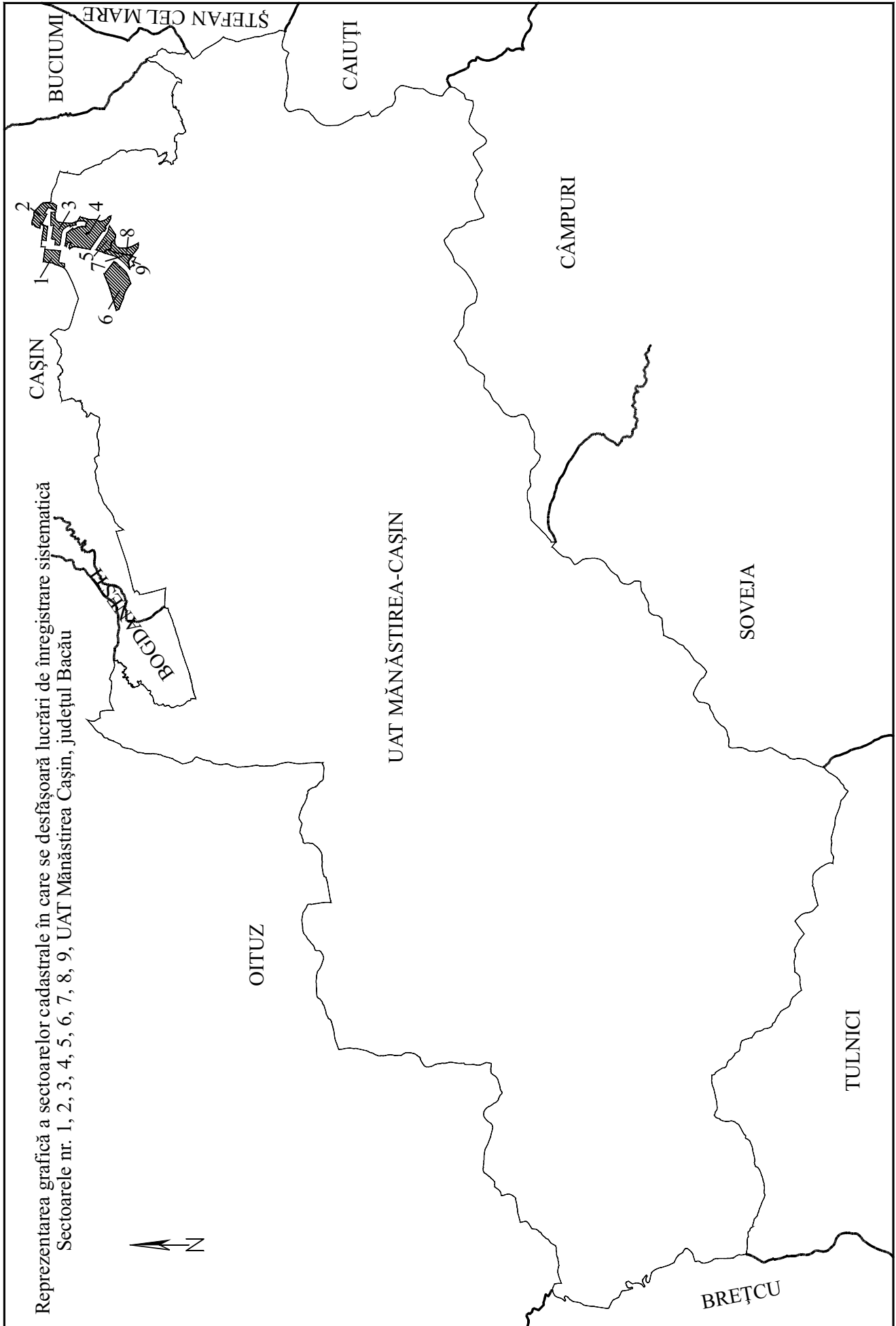
București, 26 septembrie 2016.
Nr. 1.207.

*) Anexele nr. 2—4 sunt reproduse în facsimil.

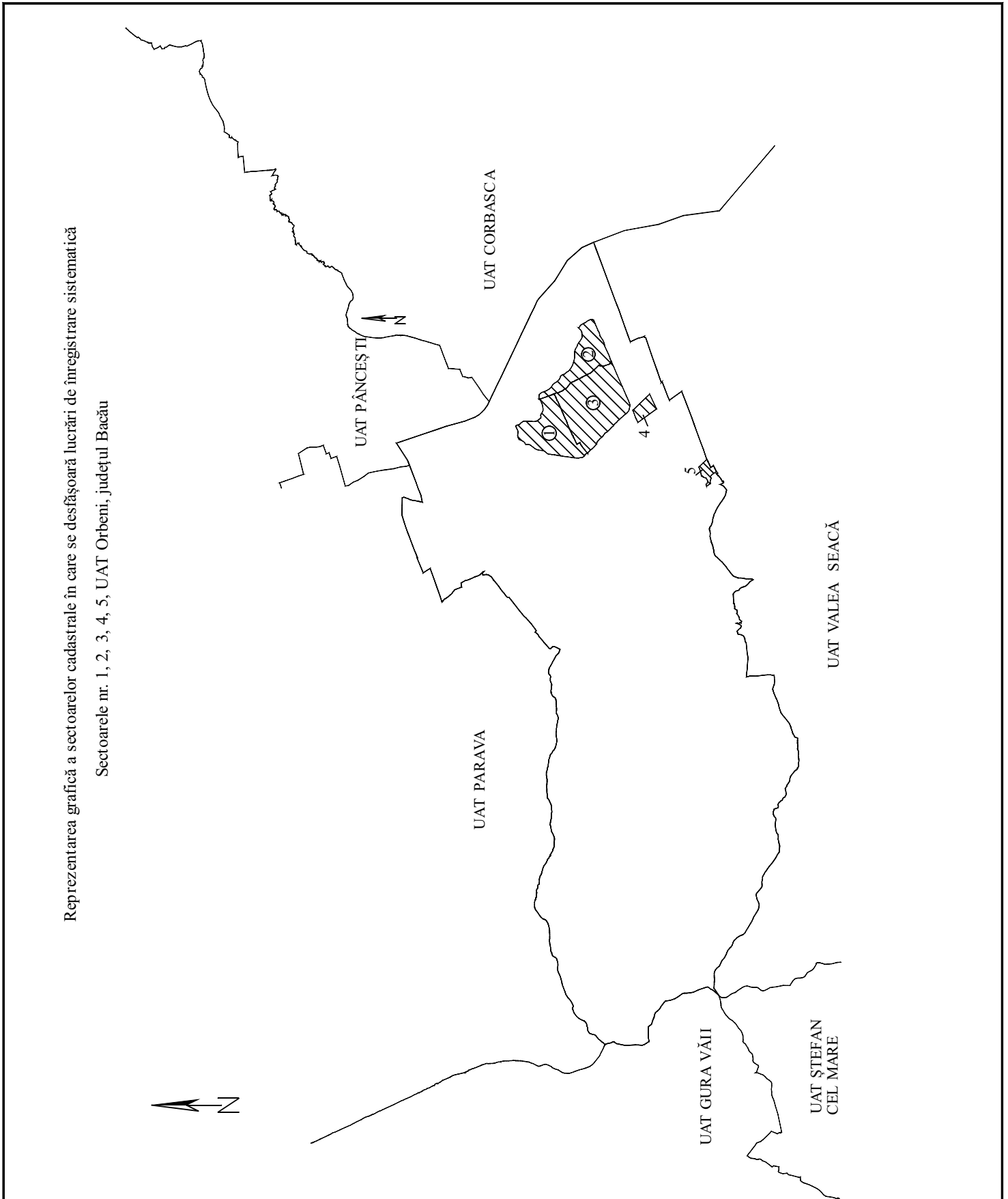
ANEXA Nr. 1

LISTA
unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale
în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Mănăstirea Cașin	Bacău	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9
2	Orbeni	Bacău	1, 2, 3, 4, 5
3	Târgu Ocna	Bacău	1, 2

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Sectoarele nr. 1, 2, 3, 4, 5, UAT Orbeni, județul Bacău

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1, 2, UAT Tîrgu Ocna, Județul Bacău

UAT BĂRSĂNEȘTI

UAT TÎRGU OCNA

UAT TÂRGU TROTUȘ

UAT SLĂNIC MOLDOVA

UAT PÎRGĂREȘTI

UAT OITUZ

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN
privind aprobarea începerii lucrărilor
de înregistrare sistematică a imobilelor,
pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale
din județul Olt

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 4 unități administrativ-teritoriale din județul Olt.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 2—5*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

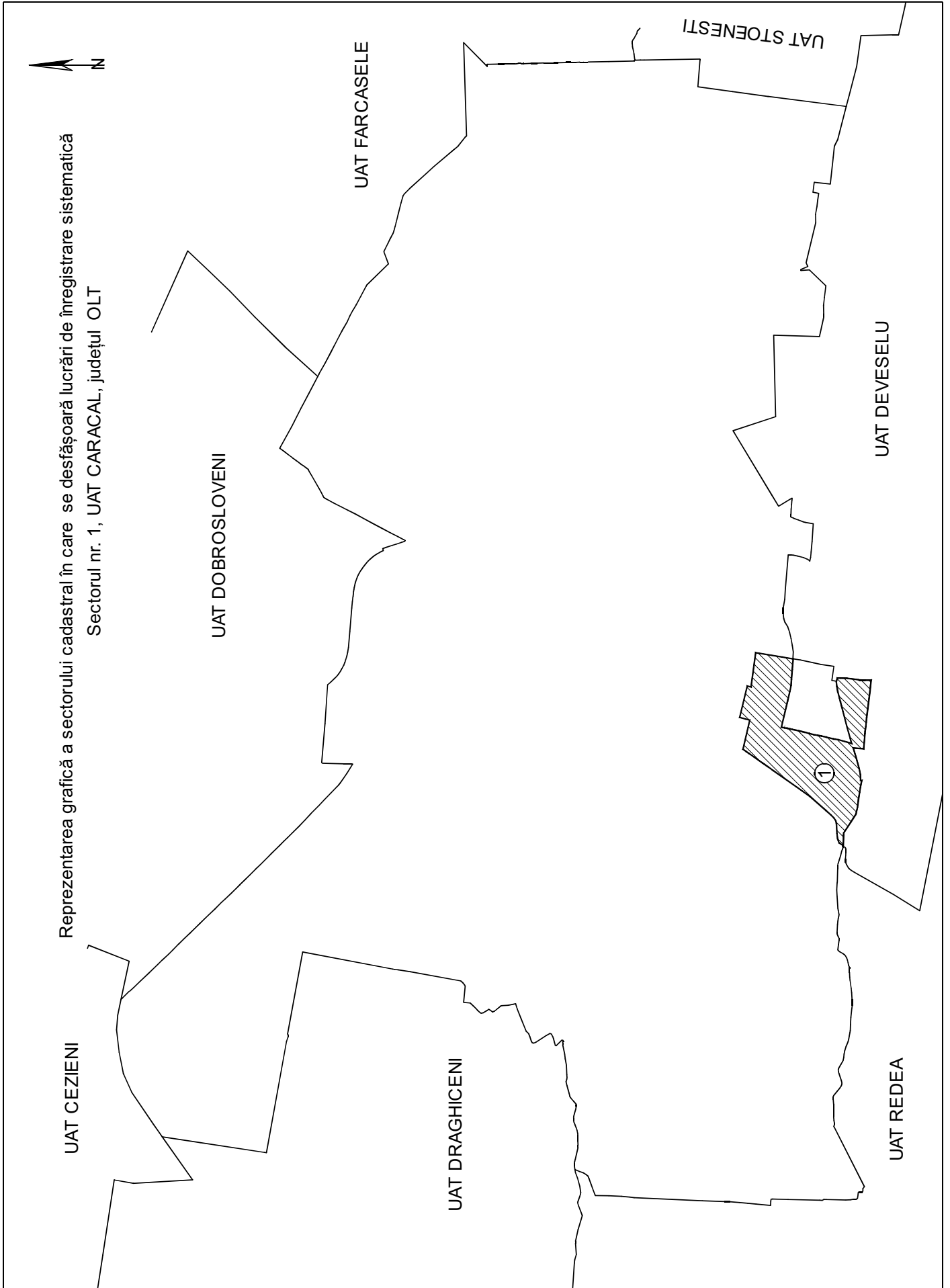
București, 26 septembrie 2016.
 Nr. 1.208.

*) Anexele nr. 2—5 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 1

LISTA
unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale
în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Caracal	Olt	1
2	Izbiceni	Olt	1, 2, 3
3	Tătulești	Olt	1
4	Verguleasa	Olt	1

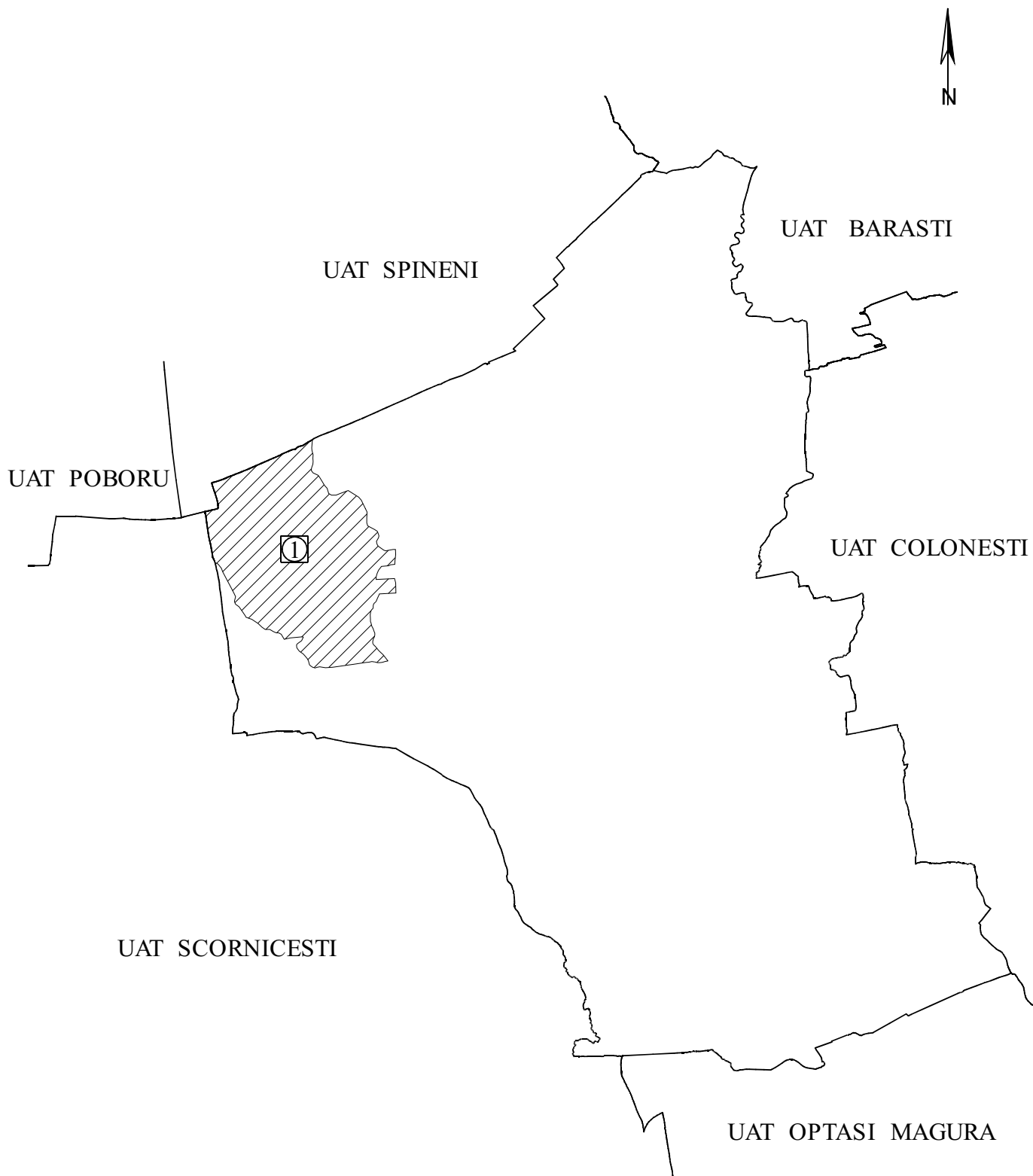

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

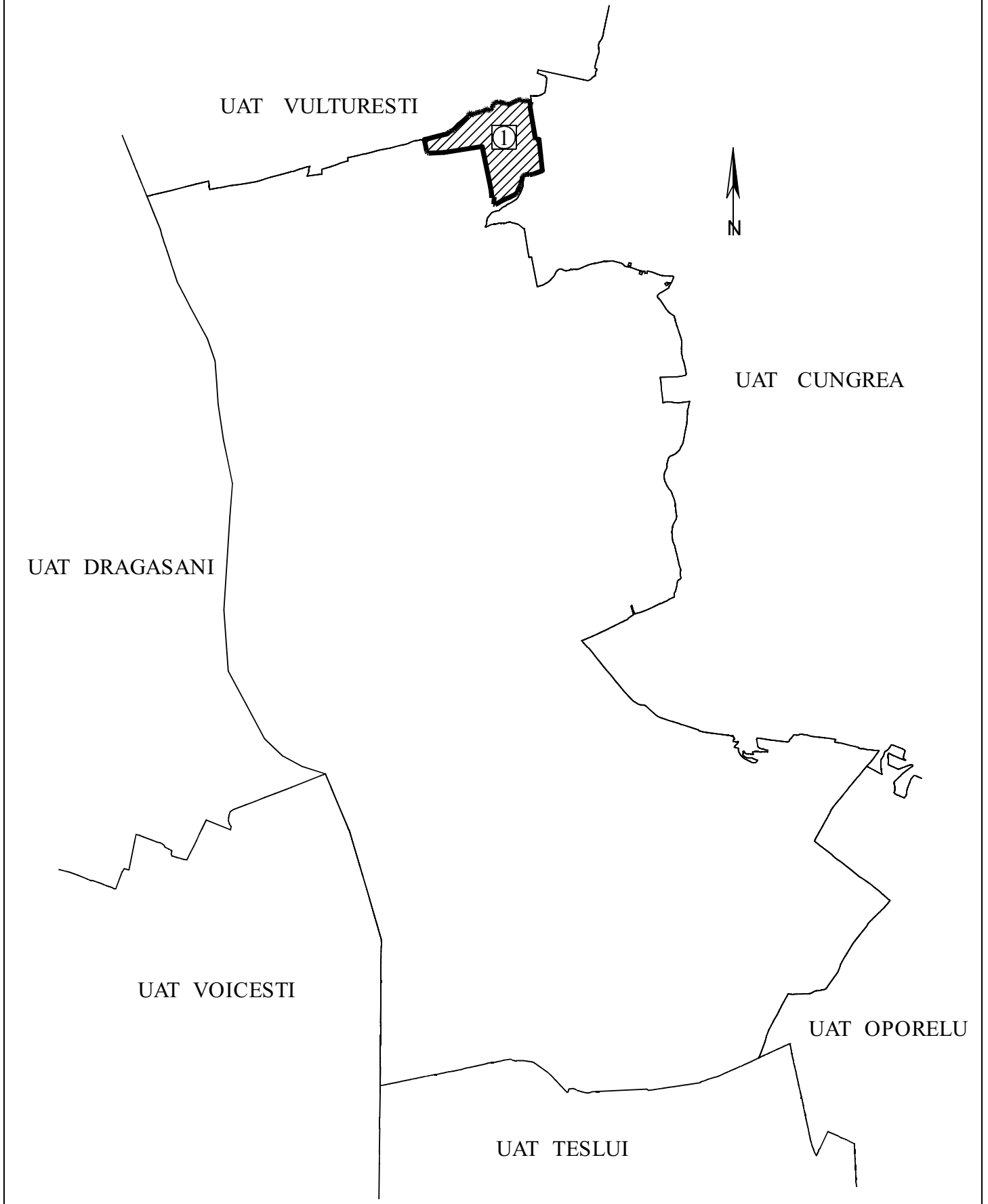
Sectoarele nr. 1, 2, 3, UAT IZBICENI, județul OLT

Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT TĂTULEȘTI, județul OLT

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT VERGULEASA, județul OLT

ORDIN
privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare
sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea
administrativ-teritorială Măgești, din județul Bihor

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul unității administrativ-teritoriale Măgești, județul Bihor.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexa nr. 2*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 27 septembrie 2016.
 Nr. 1.215.

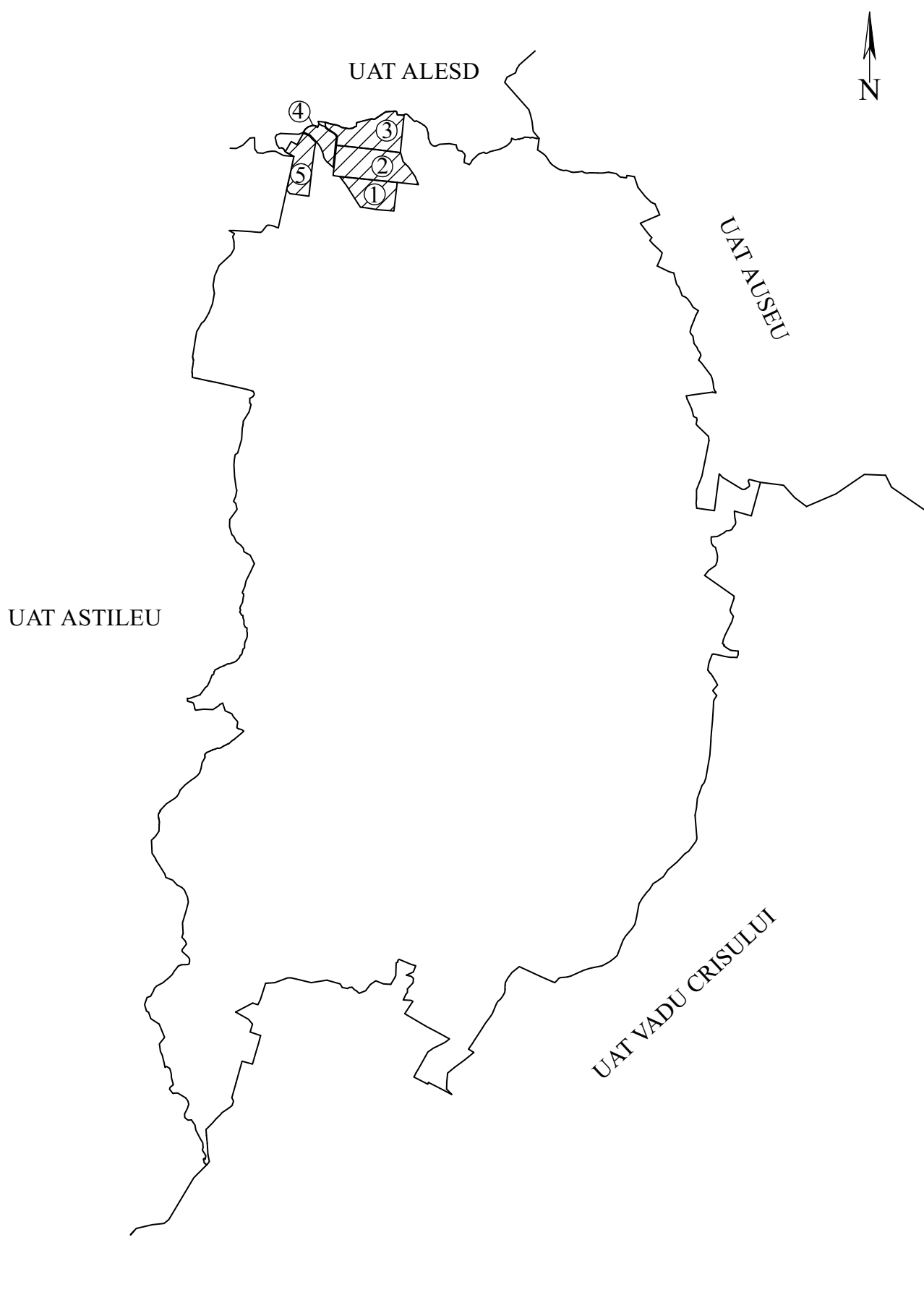
*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1

LISTA
unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care încep lucrările de
înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Măgești	Bihor	1, 2, 3, 4, 5

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1, 2, 3, 4, 5, UAT- ul Măgești, județul Bihor

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

